

Riigikogu rahanduskomisjoni istungi protokoll nr 244

Tallinn, Toompea

Teisipäev, 15. september 2026

Algus 14.00, lõpp 15.30

Juhataja: Annely Akkermann (esimees)

Protokollija: Vivian Pöld (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Martin Helme, Diana Ingerainen, Aivar Kokk, Andrei Korobeinik, Maris Lauri, Riina Sikkut, Aivar Sõerd, Mart Võrklaev

Komisjoni ametnikud: Tiina Licht (nõunik-sekretariaadijuhataja), Andres Ando (nõunik), Kristo Varend (nõunik), Epp-Sandra Satsmann (konsultant)

Puudus: Kersti Sarapuu

Kutsutud: Eelarvenõukogu esimees Peter Lõhmus (1. päevakorrapunkt);

Rahandusministeeriumi finantsteenuste poliitika osakonna juhataja Siiri Tõniste, osakonnajuhataja asetäitja Thomas Auväärt (2. ja 3. päevakorrapunkt) ja nõunik Kertu Fedotov (2. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Eelarvenõukogu arvamus Rahandusministeeriumi 2026. aasta suvise majandusprognoosi kohta. Osaleb Eelarvenõukogu esimees Peter Lõhmus
2. Vabariigi Valitsuse algatatud kogumispensionide seaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse eelnõu (935 SE) teiseks lugemiseks ettevalmistamine
3. Rahandusministeeriumi ülevaade Tagatisfondi institutsionaalse ja juhtimise korralduse muutmise väljatöötamiskavatsusest
4. Info ja muud küsimused

1. Eelarvenõukogu arvamus Rahandusministeeriumi 2026. aasta suvise majandusprognoosi kohta. Osaleb Eelarvenõukogu esimees Peter Lõhmus

Peter Lõhmus tutvustas eelarvenõukogu hinnangut Rahandusministeeriumi 2026. aasta suvisele majandusprognoosile. Lisa 1. Ta märkis, et varasemate aastate majanduskasvu andmete revisjon näitas majanduse varasemast paremat seisu ning enam ei saa rääkida kolmeaastasest majanduslangusest. Samas ei ole minevikuandmete korrigeerimine muutnud oluliselt tulevasi maksulaekumise ega riigirahanduse väljavaateid.

Eelarvenõukogu kiitis Rahandusministeeriumi koostatud suveprognoosi heaks, kuid peab seda pigem optimistlikuks. Peamised riskid on seotud rahvusvahelise olukorra, energiahindade võimaliku tõusu, kõrgete intressimäärade ja väheneva investeerimisaktiivsusega. Uuendatud metoodika kohaselt tegutseb Eesti majandus lähiaastatel oma potentsiaali lähedal, mistõttu ei ole alust oodata oluliselt kiiremat majanduskasvu ega sellest tulenevat täiendavat maksutulu.

P. Lõhmuse sõnul on Eesti taotlenud aastateks 2025–2028 Euroopa Liidu (EL) eelarvereeeglite vabastusklauslit, et suurendada kaitsekulutusi. See võimaldab eelarvepuudujäägil ulatuda kuni 4,5 protsendini SKPst. Valitsus on kavandanud sellise puudujäägi 2026. ja 2027. aastaks ning kaitsekulude kasvu üle 5 protsendi SKPst. Samal ajal on peatatud kodumaiste eelarvereeeglite kohaldamine, mis lubaksid sõltuvalt riigivõla tasemest vaid 0,5-1 protsendi suurust struktuurset puudujääki.

P. Lõhmus juhtis tähelepanu riigivõla ja intressikulude kiirele kasvule. Senise eelarvepoliitika jätkumisel võib riigivõlg kasvada 2030. aastaks ligikaudu 40%-ni SKPst ning koos sellega suurenevad kiiresti ka intressikulud. Ta rõhutas, et Eesti puudujääk tuleneb peamiselt jooksvate kulude ja tulude tasakaalustamatusest, mitte varasemate võlgade teenindamisest, nagu paljudes teistes euroala riikides.

Struktuurse puudujäägi käsitlemisel märkis ta, et Rahandusministeeriumi metoodika muutmise järel on eelarvenõukogu ja ministeeriumi hinnangud majanduse tsüklilisele seisule ning struktuursele puudujäägile lähenenud. Majanduse tegutsemine potentsiaali lähedal tähendab, et nominaalne ja struktuurne puudujääk on sisuliselt samas suurusjärgus.

Eelarvenõukogu soovib parandada eelarvepositsiooni alates 2027. aastast vähemalt 0,5 protsendipunkti võrra aastas ja taastada kodumaiste eelarvereeeglite kehtivus. See suurendaks eelarvepoliitika usaldusväärsust ja aitaks riigirahandust järk-järgult korrastada, kuid eeldaks märkimisväärsed tulude suurendamise ja kulude vähendamise meetmeid.

Mart Võrklaeva sõnul vaadatakse praegu eelarve ja võlakoormuse prognoose kuni 2030. aastani. Sealt on üsna selgelt näha, et riigivõlg kasvab ning koos sellega kasvavad kiiresti ka intressikulud. Kahjuks on see trend reaalne ja näib aja jooksul pigem võimenduvat.

Ta tundis huvi, kas prognoose on vaadatud ka pikemas perspektiivis. Kui riigivõla jõudmine 40 protsendini SKP-st ei tundu enam kuigi kauge eesmärk, vaid on sisuliselt ülehommne, siis millal jõutakse 60 protsendini? Kas ei ole ohtu, et juba aastatel 2033 või 2034 seistakse silmitsi olukorraga, kus 60 protsendi piir on käes ning see kujuneb avalikkuse jaoks ebameeldivaks üllatuseks.

Peter Lõhmus vastas, et EL eelarvereeglid panevad lõpuks piirid, kui suurt puudujääki saab pikalt lubada ja hoida. Praegune võlakasv tuleneb suuresti lähiaastate väga kõrgetest puudujääkidest. On tõenäoline, et pärast seda perioodi võlakoormuse kasv aeglustub. Seega ei saa automaatselt eeldada, et tänane kasvutrend viib mõne aasta pärast 60 protsendilise võlakoormuseni.

Mart Võrklaev kommenteeris, et isegi EL sekkumise korral ei ole realistlik parandada eelarvepositsiooni ühe aastaga 1,5-2 protsendi võrra. Kui praegu on raskusi 0,5 protsendi saavutamisega aastas, siis kuidas oleks võimalik teha järsku kolm või neli korda suuremaid kokkuhoiu või maksuotsuseid.

Aivar Sõerdi sõnul jäi esitletud ettekandest kõlama, et maksuküüru kaotamise mõjuks on 2026. aastal ligikaudu 700 miljonit eurot. Kas see summa on kontrollitud ja millel see hinnang põhineb. Rahandusministeeriumi varasem prognoos oli 540 miljonit eurot, kuid maksuvaba tulu osalise kasutamise tõttu võib tegelik mõju olla sellest väiksemgi.

Annely Akkermann selgitas, et 700 miljonit eurot oli tulumaksuseaduse muudatuste kogumõju võrreldes riigi eelarvestrateegiaga. See hõlmas tulumaksumäära langetamist 24 protsendilt 22 protsendile ning ettevõtete tulumaksu muudatuse mõju.

Aivar Sõerd küsis intressikulude prognoosi kohta. Ta märkis, et koroonakriisi ajal võttis Eesti suures mahus madala intressimääraga pikaajalisi laene, mille tähtjad hakkavad lähiaastatel saabuma. Ta soovis teada, kas prognoosis on arvestatud, et laenude tagasimaksmiseks võib olla vajadus võtta uusi laene ja kõrgema intressimääraga.

Peter Lõhmus vastas, et Rahandusministeerium on intressimäärade prognoosi tõstnud, kuid praegust järsku tõusu ei ole selles täielikult arvestatud. Seetõttu tuleks valitsusele esitada ka alternatiivne kriisistsenaarium.

Martin Helme märkis, et finantsajakirjanduses käsitletakse palju Ameerika Ühendriikide intressikeskkonda, kuid Eesti seisukohalt tuleks rohkem tähelepanu pöörata olukorrale Euroopas. Tema hinnangul hoiavad Ameerika Ühendriikides intresse kõrgel tugev majandus ja erasektori laenuõudlus, samas kui Euroopas on olukord hoopis teistsugune.

Ta küsis, millist mõju avaldab Euroopa Keskpanga intressipoliitika Eesti majandusele ja eelarveprognoosile.

Peter Lõhmus vastas, et Euroopa Keskpanga intressimäärade tõstmine aitab inflatsiooni pidurdada ja seeläbi vähendada võlakirjade tootlust. Samuti võib majandus pidurduda pangalaenude kallinemise tõttu.

Riina Sikkut tundis huvi, kas Eesti laenude refinantseerimine võib suure eelarvepuudujäägi ja kiiresti kasvava võlakoormuse tõttu kallineda. Kas neid riske on juba hinnatud ning milline võib olla nende mõju riigi intressikuludele?

Peter Lõhmus sõnul ei hinnata riske piisavalt, sest riigikassa esindajad on senistes aruteludes ohtu pigem vähendanud. Intressimäärasid ja võla teenindamise kulusid on prognoosis küll tõstetud, kuid suhteliselt vähe. Täpset mõju ei oska kommenteerida.

Annely Akkermann tänas Peter Lõhmust ettekande esitamise ja küsimustele vastamine eest.

2. Vabariigi Valitsuse algatatud kogumispensionide seaduse ja maksukorralduse seaduse muutmise seaduse eelnõu (935 SE) teiseks lugemiseks ettevalmistamine

Annely Akkermanni sõnul puudutab eelnõu kohustuslikku kogumispensionit ja selle eesmärk on muuta teine pensionisammas tugevamaks. Eelnõu võimaldab teisest pensionisambast lahkunud inimestel soovi korral kogumisega kiiremini uuesti alustada. Sellisel juhul kogutakse raha pensionile jäämiseni. Lisaks võimaldatakse osalist väljamakset pensioni kogumise faasis.

Eelnõu esimene lugemine lõpetati 16. juunil 2026. Tähtajaks esitas eelnõule ühe muudatusettepaneku Isamaa fraktsioon. Ettepanekuga soovitakse võimaldada esitada teise pensionisamba maksete tasumise kohustusest vabastamise avaldus korduvalt.

Arvamuse eelnõule esitasid ka Eesti Pank ja Finantsinspeksioon, kuid ettepanekuid eelnõu muutmiseks neil ei olnud.

Kertu Fedotovi sõnul on teisest sambast lahkunud inimestele võimalus taasliituda senise kümne aasta asemel juba viie aasta pärast. Riigieelarve vaates ei ole tegemist uue kuluga, vaid olemasoleva kulu varasema tekkimisega. Kui inimesed liituksid uuesti kümne aasta pärast, tuleks see kulu riigil niikuinii kanda. Lõplik mõju sõltub sellest, kui paljud inimesed otsustavad teise sambaga uuesti liituda ja millal nad seda teevad.

Aivar Kokk kommenteeris, et mida rohkem raha suunatakse teise sambasse, seda vähem jääb esimese samba pensionideks. Seega ei ole küsimus ainult kulu ajastuses, vaid kuni 120 miljoni euro suuruses mõjus riigieelarvele. Viie aasta vaates teeb see olukorra keerulisemaks. Kui kogu pensionideks mõeldud 20% sotsiaalmaksust läheks esimesse sambasse, oleks pensionide rahastamine sealt lihtsam.

Kertu Fedotov vastas, et ka esimese samba pension on lõpuks riigile kulu. Küsimus on selles, kas inimestel on pensioniks endal raha kogutud või peab riik tulevikus suurendama esimese samba pensioni/pensone ja selleks lisaraha leidma.

Martin Helme küsis, milline on prognoos, kui palju inimesi kasutab seda võimalust ja liitub teise pensionisambaga enne kümneaastase tähtaja möödumist.

Kertu Fedotov vastas, et esimesel aastal prognoositi, et uuesti liitub umbes 16% neist, kellel

selleks õigus tekib. See tähendab ligikaudu 26 000 inimest. Järgmistel aastatel lisandub taasliitujaid järk-järgult juurde.

Aivar Kokk tutvustas Isamaa fraktsiooni muudatusettepanekut.

Komisjon tegi esitatud muudatusettepaneku kohta järgmise otsuse:

1. Eelnõu paragrahvi 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

“2) paragrahvi 27¹ lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

“(4) Isikul, kellel on käesoleva seaduse §-s 27² sätestatu kohaselt tekkinud uuesti õigus ja kohustus makset tasuda, on ka pärast selle õiguse kasutamist õigus uuesti esitada käesoleva seaduse §-s 27³ nimetatud makse tasumisest vabastamise avaldus.“;

Kertu Fedotov selgitas, et eelnõu algataja muudatusettepanekut ei toeta ja jääb eelnõu lähtekohtade juurde. Korduv teisest sambast lahkumine nõrgestaks pensionisüsteemi ja vähendaks inimese tulevast pensioni mõlemas sambas.

Isamaa fraktsioon

Juhtivkomisjon: JÄTTA ARVESTAMATA (muudatusettepaneku poolt 3: Riina Martin Helme, Aivar Kokk, Andrei Korobeinik; vastu 6: Annely Akkermann, Diana Ingerainen, Maris Lauri, Riina Sikkut, Aivar Sõerd, Mart Võrklaev; erapooletuid 0).

Otsustati:

2.1. Teha ettepanek võtta eelnõu täiskogu päevakorda 23.09.2026 (konsensus: Annely Akkermann, Martin Helme, Diana Ingerainen, Aivar Kokk, Andrei Korobeinik, Maris Lauri, Riina Sikkut, Aivar Sõerd, Mart Võrklaev).

2.2. Teha ettepanek teine lugemine lõpetada (konsensus: Annely Akkermann, Martin Helme, Diana Ingerainen, Aivar Kokk, Andrei Korobeinik, Maris Lauri, Riina Sikkut, Aivar Sõerd, Mart Võrklaev).

2.3. Kui teine lugemine lõpetatakse, teha ettepanek võtta eelnõu täiskogu päevakorda ja viia läbi lõpphääletus 30.09.2026 14:00 (konsensus: Annely Akkermann, Martin Helme, Diana Ingerainen, Aivar Kokk, Andrei Korobeinik, Maris Lauri, Riina Sikkut, Aivar Sõerd, Mart Võrklaev).

3. Rahandusministeeriumi ülevaade Tagatisfondi institutsionaalse ja juhtimise korralduse muutmise väljatöötamiskavatsusest

Thomas Auväärti sõnul on Rahandusministeeriumil kavas muuta Tagatisfondi seadust. Lisa 2.

Muudatuste vajadusel on mitu põhjust, mis puudutavad nii Tagatisfondi juhtimist, kuluefektiivsust, kriisiolukorras tegutsemise kiirust kui ka fondi rahastamisvõimekust. Tagatisfond loodi 1998. aastal pärast Maapanga pankrotti. Esimestena hüvitas fond EVEA Panga ja Erapanga hoiustajate hoiused, kuna mõlemad pangad läksid pankrotti. Hiljem on fond hüvitanud ka Versobanki hoiuseid. Hüvitamisjuhtumeid ei ole Eesti ajaloos palju olnud. Kui finantsjärelevalve ei ole suutnud panga riske piisavalt vara tuvastada või vältida ning pank muutub maksejõuetuks, peab Tagatisfond tagama, et hoiustajad saaksid oma raha seaduses ette nähtud ulatuses tagasi. Üldjuhul on ühe hoiustaja hoiused ühes pangas tagatud kuni 100 000 euro ulatuses. Teatud juhtudel aga rakendub täiendav kaitse. Näiteks kui inimene on hiljuti müünud oma korteri või elamu ning müügist saadud raha on laekunud tema pangakontole viimase kuue kuu jooksul, siis võib olla tagatud veel kuni 100 000 eurot. Seega võib inimene sellisel juhul saada Tagatisfondist hüvitist kokku kuni 200 000 euro ulatuses. Lisaks hoiustele tagab Tagatisfond seaduses sätestatud ulatuses ka investeeringuid ja pensionivahendeid, kuid nende puhul on tagatise määr väiksem.

Tagatisfond tegutseb praegu eraldiseisva avalik-õigusliku juriidilise isikuna. Fondil on üheksaliikmeline nõukogu ning selle haldamise aastane kulu on ligikaudu 300 000 eurot.

Varem olid Tagatisfondil eraldi juht ja töötajad. Praegu juhib fondi Finantsinspeksioonis töötav isik ning fondi haldamisse panustavad ka teised Finantsinspeksiooni töötajad. Tagatisfond tasub Finantsinspeksioonile nende ülesannete täitmise eest lepingu alusel. Seega korraldab fondi igapäevast tegevust juba praegu suures osas Finantsinspeksioon.

Pangad on teinud Tagatisfondi osamakseid kokku ligikaudu 425 miljoni euro ulatuses. Panga maksejõuetuse korral tuleb hüvitised hoiustajatele üldjuhul välja maksta seitsme tööpäeva jooksul. Kuigi seadus võimaldab teatud juhtudel tähtaega pikendada, eeldab üldine väljamaksetähtaeg fondilt suurt operatiivset valmisolekut ja kiiret otsustusvõimet.

Fondi kogutud vahenditest piisaks üksnes kõige väiksema panga hoiuste hüvitamiseks. Suuremate pankade puhul on esmane eesmärk vältida Tagatisfondi rakendumist. Sellisel juhul sekkuvad Euroopa Liidu kriisilahendusametused koostöös Finantsinspeksiooniga ning püütakse pank saneerida, müüa uuele omanikule või selle tegevus ümber korraldada.

T. Auväärt märkis, et selleks tuleb esmalt hinnata Tagatisfondi senise õigusliku vormi ja juhtimismudeli sobivust. Avalik-õigusliku juriidilise isiku staatus ja üheksaliikmeline nõukogu ei pruugi tema hinnangul võimaldada kriisiolukorras piisavalt kiiret otsustamist, arvestades kohustust maksta hoiuste hüvitised välja seitsme tööpäeva jooksul. Seetõttu võiks kaaluda nõukogu liikmete arvu vähendamist, nõukogu koosseisu muutmist või selle ülesannete täpsustamist.

Kuna fondi praktiline haldamine toimub juba praegu suuresti Finantsinspeksiooni kaudu, võiks kaaluda fondi täielikku viimist Finantsinspeksiooni haldusalasse. See võimaldaks koondada fondi tööjõu ja halduskulude korraldamise ühe institutsiooni alla. Alternatiivina on arutatud Eesti Panga rolli suurendamist, kuna Eesti Pank haldab praegu fondi varasid.

Lisaks juhtis ta tähelepanu Tagatisfondi võimaliku lisarahastamise vajadusele. Suure hoiuste mahuga panga maksejõuetuse korral ei pruugi fondi ligikaudu 425 miljoni euro suurusest mahust piisata kõigi hüvitiste väljamaksmiseks. Sellises olukorras peaks riik võimaldama fondile sildfinantseerimist, et tagada vajaliku likviidsuse olemasolu ja hüvitiste õigeaegne väljamaksmine. Ta täpsustas, et see ei tähendaks tingimata lõpliku kulu kandmist riigieelarvest.

Euroopa Liidu regulatsiooni kavandatavaid muudatusi tutvustades selgitas ta, et hoiuste tagamise üldine piirmäär jääks 100 000 eurole. Teatud ajutiselt suure kontojäägiga seotud juhtudel suureneks täiendava kaitse piirmäär 100 000 eurolt 500 000 euroni. See võiks seaduses sätestatud tingimustel hõlmata näiteks eluaseme müügist, pärandist või kindlustushüvitisest saadud vahendeid. Tavapärase hoiusehüvitise kõrval oleks seega võimalik saada täiendavat hüvitist kuni 500 000 euro ulatuses.

T. Auväärt lisas, et liikmesriikidele võidakse anda võimalus kehtestada ajutiselt suure kontojäägi puhul veelgi kõrgem, kuni 2,5 miljoni euro suurune kaitsepiirmäär. Samuti viitas ta Euroopa Liidu ühise hoiuste tagamise skeemi loomise aruteludele, kuid märkis, et lähiajal ei ole selles küsimuses kokkuleppe saavutamine tõenäoline. Seetõttu peab iga liikmesriik jätkuvalt tagama oma hoiuste tagamise süsteemi piisava rahastatuse ja toimimise.

Aivar Kokk tundis huvi, et kui täna peaks pank pankrotti minema ja inimesel on selles pangas nii teise kui ka kolmanda pensionisamba vara, siis kuidas on nende kaitse tagatud.

Thomas Auväärt vastas, et praegu on panga ja pensionifondi valitseja tegevus selgelt eraldatud. Pensionifondi valitseja haldab pensionifonde ja neisse kogutud vara, mistõttu panga pankrot ei tähenda pensionifondi valitseja pankrotti ega mõjuta pensionifondi vara. Seega ei jää inimene panga pankroti korral oma teise või kolmandasse pensionisambasse kogutud rahast ilma.

Siiri Tõniste lisas, et antud juhul tuleb eristada kahte juriidilist isikut, fondivalitsejat ja panka.

Praegu räägime eelkõige panga pankrotist. Kui inimene on võtnud teisest pensionisambast korraga välja 100 000 eurot ja kandnud selle oma pangakontole, pole oluline, kas ta teeb seda enne pensioniiga või pärast seda. Kui pank peaks seejärel pankrotti minema, oleks see summa täiendava kaitse all. Inimesel võib samas pangas olla ka muid hoiuseid, kuid pensionisambast välja võetud raha suhtes rakenduks lisakaitse.

Aivar Kokk kommenteeris, et tegelikult jäävad kaitseta just väiksema sissetulekuga inimesed, kellele väga soovitatakse teise pensionisambasse raha koguda. Kui nende kogutud vara suhtes puuduvad piisavad tagatised, on võimalik kahju nende jaoks proportsionaalselt palju suurema mõjuga.

Siiri Tõniste sõnul teevad ka fondivalitsejad sissemaksid Tagatisfondi. Kui fondivalitseja rikub investeerimispiiranguid ja tekitab kahju, kaetakse see esmalt tema fondiosakute ja omavahendite arvelt ning vajaduse korral Tagatisfondist. Tavapärase tururiski ja investeringute väärtuse languse vastu aga garantiid ei ole.

Thomas Auväärt lisas, et kui inimene teeb hoiuse näiteks Lightyear'i või Wise'i kaudu ja investeerimisettevõtte paigutab selle raha omakorda pank, siis praegu hoiuste kaitse ei rakendu. Edaspidi hakatakse hüvitama ka investeerimisplatvormide kaudu tehtud hoiuseid. Seega laieneb kaitse ka osale sellistest investeerimisvõimalustest.

Aivar Kokk märkis, et Riigikogu on andnud inimesele võimaluse suunata teise pensionisamba raha pensioni investeerimiskontole. Ta küsis, kuidas on sellisel juhul vara kaitstud. Kas pensioni investeerimiskontol olevatele vahenditele kehtib eraldi kaitsekord või mõni muu Tagatisfondi kaitse?

Thomas Auväärt vastas, et täpsustatud vastus edastatakse kirjalikult.

Martin Helme märkis, et nii ulatuslikku reformi ei peaks vahetult enne valimisi vastu võtma. Selle küsimusega ei ole kiire, seda tuleks põhjalikumalt arutada. Ta palus saata viidatud direktiiv.

Aivar Sõerd küsis riskide kohta ning tundis huvi, kas on kaalutud võimalust, et Tagatisfondi laenuvõimekust võiks toetada ka erasektor.

Ta kirjeldas, et Tagatisfondi nõukogus on arutatud fondide sihttasemeid ja maksemäärasid ning otsused ei ole alati olnud konsensuslikud. Kas kavandatava eelnõu menetlemise käigus määratakse kindlaks ka fondide sihttasemed? Lisaks, kui seni on finantssektor saanud teatud määral kaasa rääkida, aga kui nad edaspidi sellest protsessist kõrvale jäävad, siis kuidas tagatakse nende kaasamine. Milline on selles küsimuses teiste riikide praktika?

Thomas Auväärt vastas, et võimalik rahapuudujääk ja sellega seotud riskid on variantide puhul sarnased. Põhiküsimus on puudujäägi suurus ja sildfinantseerimise pakkuja, kelleks tõenäoliselt peaks olema riik. Variandi valikul tuleks eelkõige hinnata, milline lahendus võimaldab kiiremat ja operatiivsemat korraldust.

Mis puudutab teiste riikide praktikat ja turuosaliste õigust kaasa rääkida, siis ei ole tuvastatud, et teistes riikides saaksid turuosalistel fondi maksemäära kujundamisel osaleda. Eesti on selles osas olnud pigem erandlik või isegi väga vastutulelik. Sellise kaasamisvõimaluse võib säilitada sõltumata valitavast lahendusest.

Ta lisas, et väljatöötamiskavatsuses on esitatud ligi 20 küsimust, sealhulgas küsimus fondi sobiva sihttaseme kohta. Sihttaseme kujundamisel oodatakse ettepanekuid eelkõige turuosalistelt, kuid pangad ei ole seni vastanud. Hoiuste tagamise osafondi puhul on Euroopa Liidu tasandil kehtestatud miinimumtase 0,8% tagatud hoiustest, mille Eesti on märkimisväärselt ületanud. Sobiva sihttaseme määramiseks ja selle võimaliku tõstmise ulatuse hindamiseks on vaja teha täiendav analüüs.

Riina Sikkut küsis, kas Rahandusministeeriumil on kujunenud eelistus, kus suunas Eestis

võiks liikuda kavandatava lahendusega.

Thomas Auväärt vastas, et Rahandusministeerium eelistab kulutõhusa riigikorralduse põhimõttest lähtudes lahendust, mille kohaselt antakse fondi haldamine täielikult Finantsinspektsiooni pädevusse, arvestades riigi väiksust, Finantsinspektsioonil on juba olemas vajalik ekspertteadmine ja võimekus asjaomaste probleemide lahendamiseks.

Martin Helme märkis, et fondi haldamise üleandmisel Finantsinspektsioonile tuleks nõukogu koosseisu laiendada ning tagada selles parlamentaarne kontroll. Tema hinnangul on praegune nõukogu suurte rahaliste otsuste tegemiseks liiga kitsapõhjaline. Samuti pidas ta oluliseks turuosaliste kaasamist, et neil oleks ülevaade neilt kogutavatest maksetest.

Annely Akkermann tänas ministeeriumi ametnikke ülevaate tutvustamise ja küsimustele vastamise eest.

4. Info ja muud küsimused

Laekunud on Eesti seisukoht EL toimimise lepingu artikli 258 alusel Eesti vastu algatatud rikkumismenetluse nr 2026/0341 kohta.

(allkirjastatud digitaalselt)

Annely Akkermann

juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)

Vivian Põld

protokollija